

Octavius Hansen: Saavel i den Del af Betænkningen, der hidrører fra mig, som i mit Foredrag har jeg gjort opmærksom paa, at der kun var ganske enkelte Punkter, hvorom vi endnu maatte søge Oplysning. Det ene Punkt er Spørgsmaal om, hvorvidt den Skrivelse af 31te Oktober, som foreligger trykt efter Socialisten, — altsaa ikke i nogen meget authentisk Form — virkelig er authentisk, og det andet Punkt er det, at vi ønske at høre, hvorledes den afgaaede høitærede Justitsminister og den nuværende høitærede Justitsminister have stillet sig til Spørgsmaalet om, hvorvidt Politiforbudet af 4de Mai er i Overensstemmelse med Grundloven, samt i det Hele at høre de Betragtninger, som have lebet den høitærede Justitsminister til ikke deri at finde noget Grundlovsstridigt. Disse Oplysninger mener jeg ere de eneste, som vi endnu skulle have, og jeg har ogsaa sagt i min Dagsorden, at Udvalget forventer at erholde de Oplysninger, som det endnu maatte savne. Det er jo muligt, at den ærede Ordfører og andre ærede Medlemmer savne flere Oplysninger, men jeg savner kun ganske faa, og naar vi faae de Oplysninger, vi maatte savne, kunne vi i ethvert Tilfælde være særdeles tilfredse. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen som helst Uoverensstemmelse imellem mine Udtalelser heri Thinget eller mine Udtalelser i Betænkningen og den Dagsorden, som nu foreligger. For Øvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Dagsorden ikke i fjerneste Maade er rettet imod Flertallets Opfattelse eller Fremgangsmaade. Efter at vi have hørt den høitærede Justitsministers Udtalelser heri Salen, er Forholdet jo nemlig ganske forskjelligt fra, hvad det var, forinden vi havde hørt dem. Den Gang vi endnu ikke havde hørt den høitærede Justitsministers Udtalelser, indrømmer jeg, at der kunde være stor Anledning til Tvivl, og jeg kunde ikke fortænke det ærede Flertal i, at det ikke troede, at der vilde komme Noget ud af at skrive til Justitsministeren, men efter at vi have hørt en fuldstændig fyldestgjørende Udtalelse fra den høitærede Justitsminister med Hensyn til det Spørgsmaal, om vi kunde faae Oplysningerne eller ikke — jeg taler ikke her om den personlige Tilspidsning, som den høitærede Formand talte om — ligger der ikke i allessjæreste Maade i denne Dagsorden nogen Kritik over Flertallets Optræden i denne Sag.

Ordføreren: Det ærede Mindretal staar her paa et Standpunkt, som han ikke kan magte. Han stiller sig nemlig paa Udvalgets Flertals

Standpunkt, men det er det ærede Mindretal ikke i Stand til. Sagen er nemlig den, at det er meget vanskeligt netop for det ærede Medlem at kunne stille sig paa Flertallets Standpunkt, da han ikke hører til Flertallet. Det ærede Medlem mener, at Sagen nu er helt forandret fra den Gang, da den forelaa, forinden 1ste Behandling begyndte iforgaars. Deri har det ærede Medlem Ret, men han faar et Resultat ud af denne forandrede Stilling, som er ganske modfat Flertallets. Det ærede Medlem mener, at Flertallet nu kunde være enig med ham i, at vi skulde vedtage en Dagsorden, hvori det blev udtalt, at man forventede at modtage de fornødne Oplysninger, men Flertallets Mening er netop, at vi nu have alle de Oplysninger, vi behøve. Flertallet har affattet en Dagsorden, som, forsaavidt det ærede Medlems Dagsorden forkastes, vil komme frem fra Flertallets Side, og hvori vi foreslaa det ærede Thing ved en Beslutning at erklære, at vi, efter hvad der nu foreligger, ikke kunne vente flere Oplysninger, end vi allerede have. Det ærede Medlem vil altsaa se, at han kommer galt fra det, naar han vil sætte sig ind i Flertallets Stilling. Jeg tror, at dette maaske kan være Nok til, at det ærede Medlem vil frasælde sin Dagsorden, men jeg haaber i alt Fald, at det ærede Thing efter denne Forklaring vil forkaste den, hvis den kommer til Afstemning.

Rafod: Jeg vil henstille til den ærede Forslagsstiller af den nu foreliggende Dagsorden, om han ikke vil tage den tilbage, om ikke af anden Grund, saa for at faae Flertallets Dagsorden at se. Det faae vi maaske ellers ikke, og det kunde dog være ret interessant.

Octavius Hansen: Jeg veed ikke, om jeg misforstod den ærede Ordfører, men det forekommer mig, at han sagde, at Flertallet aldeles ikke ventede at faae flere Oplysninger, ja ikke en Gang ønskede at faae flere. Hvis dette er Tilfældet, og hvis det ærede Flertal altsaa ikke behøver flere Oplysninger, saa kan jeg sige, at jeg for mit Vedkommende ogsaa gjerne kan renoncere paa at faae flere; det er kun meget faa, jeg ønsker. Da der saaledes paa en Maade synes at være Enighed tilfælde, har jeg ikke Noget imod at tage mit Forflag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frasældne Forflag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, bortfaldt det.